

ORGAN AL BISERICII LUI DUMNEZEU APOSTOLICE DIN ROMANIA

Abonamentul pe un an Lei 6000
 In străinătate Lei 12000
 In America Lei 18000

APARE ODATA PE LUNA
 SUB INGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor TUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRA :
 Timișoara II, Str. Leului Nr. 2
 Izbașa Alexandru

„Anii vieții noastre“ Psalm 90; 9–12.

Acum când prin mila și ajutorul Lui Dumnezeu am ajuns în viață până aici, trebuie să ne oprim puțin în loc și să punem piatra aducerii aminte ca Iosua, în semn de recunoștință și mulțumire lui Dumnezeu, zicând și noi ca El „Până aici ne'a ajutat Domnul“.

Prin acest fel de gândire și lucrare, ne urcăm și noi la nivelul (înălțimea) cunoașterii Lui Dumnezeu și neputința noastră prin care recunoaștem pe Dumnezeu ca ajutorul nostru suprem și pe noi ca pe niște nemernici trecători, cari totuși prin aceasta ne ridicăm la nivelul și starea Profetului, care recunoaște în cuvintele din titlul acestui articol neînsemnătatea și timpul scurt pe care îl cuprind anii noștri din viață.

Și paralel cu Profetul Psalmist putem să vedem cât de scurți sunt anii noștri și ce repede trec, ca niște zile. Și aceasta contribuie tot mai mult la trecerea noastră cât mai rapidă pe acest Pământ, ca și cum am fi într-un zbor, și cum declară și Profetul: „și noi zburăm!“ Odată cu noi însă trec și toate lucrurile de cari noi ne folosim în Lumea aceasta, ba încă unele sunt mai trecătoare și se schimbă se transformă sub ochii noștri, de multe ori chiar de noi, căci dacă nu le'am schimba și în noi, s'ar distruge și ruina înaintea noastră.

Deci dela toate acestea putem învăța și noi nestatornicia noastră pe acest Pământ, care se va transforma (muta) și se va transforma (pre-

face) într'o Vecinicie fericită sau nefericită; depinde după felul în care am știut să recunoaștem nimicnicia noastră pe acest Pământ și atotputernicia Lui Dumnezeu de care temându-ne și trăind o viață după voia Lui, vom fi făcuți părtași sfințeniei și vecinicieii Lui.

„Deci fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr'o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind ziua mâniei Lui Dumnezeu, în care Cerurile vor trece cu troznet corpurile cerești (planetele) se vor topi de căldura focului, și Pământul cu tot ce este pe el va arde!“ II. Petru 3: 10—12.

Vedem dar căci Duhul Sfânt prin Apostolul Petru arată cât de trecătoare și pieritoare sunt lucrurile din această Lume, împreună cu noi. Dar noi după făgăduința Lui așteptăm Ceruri noi și nu Pământ Nou, în care va locui Neprihănirea. II. Petru 3: 13.

Deci în călătoria noastră, în care prin grația Lui Dumnezeu mergem să ne gândim serios și sincer la pribegia noastră pe acest Pământ și să examinăm trecutul ca să vedem ce am făcut în decursul lui pentru Dumnezeu și pentru mântuirea noastră și a altora și să căutăm ca în viitor să lucrăm mai mult și cu mai mare râvnă pentru Dumnezeu, având în vedere ce a spus Apostolul Pavel în Atena pe vremuri că: „Dumnezeu nu ține seamă de vremurile (anii) de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască pentrucă a rânduit o zi în care va judeca Lumea după Dreptate, prin omul pe care l'a rânduit pentru aceasta, și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că l'a înviat din morți“. Fapt. Ap. 17; 30-31.

Așadară dacă Dumnezeu, nu ține seamă de vremurile sau anii de neștiință, este o dovadă vie a Dragostei și iertării Lui nespuse de mari față de noi, prin cari în acelaș timp ne ajută ca să sfârșim și să intrăm într'o viață nouă, „având o îndelungă răbdare pentru noi, și dorind ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la Pocăință“. II. Petru 3; 9.

Rog deci pe Dumnezeu, Părintele Domnului nostru Isus Hristos, să binecuvinteze orice suflet care va ceti aceste rânduri, că fie adevărat Fericit în această privință de a se întoarce la El cu adevărată Pocăință după îndemnurile de mai sus ale Bibliei Cartea Lui Dumnezeu însuflată de Duhul Său Sfânt cu Cuvântul Vieții, Căruia să-I fie Slava, Mărirea, Cinstea și Onoarea în veci de veci. Amin.

Tunea Petru, Timișoara

CONVOCARE la Conferința Generală Tărească pe ziua de 28—30 Iunie 1946 București

Pe ziua de 17 Mai 1946 cu ajutorul lui Dumnezeu după multe osteneți, greutăți și călătorii, am obținut autorizația de funcționare liberă a bisericii lui Dumnezeu Apostolice zisă Penticostală din România. Nimeni oricine ar fi, orice fel de autorități cu data apariției acestui Comunicat Ministerial, trimis direct nouă, nu mai are dreptul a împiedeca adunările sub orice formă în localuri, sau în aer liber.

Toți Frații să ia notă și în caz că îndrăzneala cuiva ar mai căuta să împiedece adunările să lise pună în vedere acel comunicat din Revista cu numărul trecut. S'a hotărât ca imediat să trecem la organizarea generală serios puternic fortificată și solidar a bisericii pentru a se începe reconstruirea zidurilor ei. Așa cum Israelul a început reclădirea zidurilor Ierusalimului când a obținut permisiunea. Deci pe ziua de 28, 29 și 30 Iunie va fi conferința (sfatul frățesc) la care sunt chemați toți frații lucrători ordinați și conducătorii adunărilor și alți frați care doresc și pot și cei ce au reduceri pe C.F.R. carnete, etc. Ne vom lua hrană cu noi pe 3—4 zile deoarece în București e foarte greu de obținut. Adresa este Cojocariu Panteliei, Str. Ecaterina Basilescu Nr. 155 București-Noi, unde veți lua tramvaiul 6 din Gara de Nord. Veți aduce și o delegație (înuternicire).

Redacția.

Botez cu Duhul Sfânt și în apă la Timișoara

În zilele Înălțarea Domnului și la Rusalii D-l a botezat cu Duhul Sfânt 8 suflete la Timișoara. În ziua de Rusalii a doua, sa ținut botezul cu apă la Timișoara. A fost o frumoasă serbare la care au luat parte cam 300 persoane. Corul din Timișoara și tineretul au făcut un program cu vorbiri, cântări, cvartete, poezii, etc. Fr. Isbașa a îndeplinit actul botezului cu 12 persoane.

Porunca a patra în lumina noului testament

Exod 20: 8—9—10

Aduți aminte de ziua sabatului de odihnă ca și o sfințești. Să lucrezi 6 zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată d-lui d-zeului tău; Să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

Până la darea celor 10 (zece) porunci, porunca în felul al 4-lea, zi săptămânală de repaus nu să poate dovedi inpusă omului, deși Dumnezeu s'a odihnit în a 7-a zi, omului i-sa dat singurul ordin, ca din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânce Genesa 2: 2 și vers. 16—17. Ear delă primirea poruncilor pe table de piatră, au rămas sabatul în vigoare pentru Israel zi de răspuns (firesc) de săptămână. Sabatele erau între popor și Dumnezeu un semn, era obligatoriu, ear ce-i ce contra veneau la acest punct erau pedepsiți cu moartea. Exod 31: 12—17. Plus de aceasta când primeau mană, Sâmbătă nu era permis să easă afară, ci în ziua a 6-a, au strâns hrană îndoit, să aibă și pentru ziua sabatului, ear în sabat nici nu era mană în câmp Exod. 16: 16—30.

Ulterior s'a dat și câmpului, ca după 6 ani de sămănătură, al 7-lea să-i dea răgaz, și să-l lași să se odihnească: din rodul lui să mănânce săracii poporului său Exod. 23: 10—11. Ear cei ce pângăreau sabatul (vindeau, cumpărau) erau foarte amenințați și astfel n'au mai venit (de frică) în timpul sabatului. Leviții păzeau porțile, ca să se sfințească sabatul Neemia 13: 15—22. Prin aceste citate, și încă altele, mai sunt care dovedesc ziua de răpaus săptămânală, care de voie, sau de nevoie, erau forțați să-o serbeze. Dela Exod până la Malchi, sunt mărturii suficiente, cu referire la ziua sabatului, nainte de Exod n'a-fost inpusă omului de a-o sârba.

Trecem în noul testament pentru a studia purul adevăr, dacă creștinii noului testament sunt obligați să țină sabatul potrivit cu vechiul testament, sau nu sunt obligați? După (unii) să susține că și în noul testament sunt documente care ne obligă să ținem sâmbăta, referinduse la *citatele*, „A venit în nazaret, unde fusese crescut; și după obiceiul său, în ziua sabatului, a intrat în sinagogă. S'a sculat se cetească ev. Luca 4: 16. Pavel a vorbit în sinagogă în ziua de sabat fapt. 13: 13—16 după obiceiul său au vorbit 3 (trei) zile de sabat fapt. 17: 2. Convertirea Lidiei de

Pavel în zi de sabat fapt. 16: 13—14 aceste ar fi argumente, prin care sar ducomenta că ziua de sabat ar fi susținută de Domnul și apostoli. (Unii) afirmă că Domnul n'a venit să strice legea Matei 5: 17. Ori noi vom căuta versetul 18 care lămurește că legea au prevestit ce va veni, și aceia nu va strica. Legea era un îndrumător Galat 3: 21—24. Ear după aparența lui Isus sau gătat cu legea Ebrei 7: 11—12.

Vom căuta detalii spre a fi bine lămuriti, Pavel și alții nu puteau să între unde ar fi fost ușile încuiate, ci acolo le era mai potrivit de a propovăduii, unde era obișnuit a să aduna, ear întrucât în special ebreii sâmbăta să adunau Pavel căuta și el prilejul de ai însoți, pentru ai converti la Hristos. Noi deci vedem pe Pavel că nu numai sâmbăta obișnuia de a învăța poporul, a fost în 3 (trei) luni au vorbit pentru a îndupleca pe cei ce ascultau fapt. 19: 8. Iau hotărât o zi, și a venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit Înparăția lui Dumnezeu fapt. 28: 23. Astfel Pavel învăța în fiecare zi în școala unui Tiran, durată de 2 (doi) ani fapt. 19: 8—10. Iar înția zi a săptămânii, erau adunați la olaltă ca să frângă pâinea. Pavel care avea să plece a doua zi, și-a lungit vorbirea până la miezul nopții fapt. 20: 7—12. Vedem dar că Pavel ziua, noaptea, sâmbăta, — Dumineca, luni și ani de-a rândul au vorbit cuvântul, nu cu privire la zi, ci la înparăția lui Dumnezeu și la Isus.

Ne introducem puțin de felul cum Domnul Isus a procedat sâmbăta cu bolnavul de 38 ani. „Scoalăte ia zis Isus“ „Ridicăți patul și umblă“. — Iudeii ziceau este sabat, și nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul“ Am putea spune cu drept cuvânt că iudeii aveau motive de învinuire, a lua cineva sarcini în sabat, era o călcare de lege, și în special a poruncii a 4-a, vezi Ieremia 17: 21, apoi le permite ucenicilor, să zmulgă spice de grâu Sâmbăta ev. Matei 12: 2 faptu acesta pe iudei ea ofensat foarte, cu toate astea Domnul Isus n'a înțeles la respectarea sabatului în stil vechi. Noi credem că dacă în noul Testament trebuia sărbată Sâmbăta în felul literar, atunci sar fi amintit undeva în mod obligator, ca și în vechiul testament, dar să ne fie de știut, în principiile noastre de credință există 3 (trei) Mărturii fapt. Apost. Evangeliile și Epistolele și tot ceiace este de respectat trebuie să întâlnim în aceste 3 (trei) mărturii, ear unde mărturiile tac, noi ear trebuie să tăcem.

O soră a întrebat pe un frate dacă ține dînsul Sabatul? Fratele ia răspuns da eu țin sabatul! Atunci sora foarte s'a bucurat, crezînd că e vorba de un sabat literar; Ori fratele adaugă

na Sâmbăta, dar în toate zilele să dovedim prin cuvânt și fapte Răpaușul Duhovnicesc.

Am predat aceste dovezi fiind că am fost întrebați și ni s'a explicat că s'au găsit mădulare care s'au înduplecat ușor după unele idei, care n'au nimic comun cu Legea harului și ca nimeni să nu pună petec nou la vestmânt vechi și să se ia după tot felul de învățături ca copiii Efes, 4:14 și fiind că porniri cu privire la Legea lui Moise au fost și alte dați noi vă sfătuim ca să rămâneți cu toți la sfatul Apostolilor și a duhului sf. Fapt. Apost. 15:5-9-19-20-29.

Rog ca D-l Isus să binecuvinteze pe toți cetitorii acestui articol pentru a se putea feri de tot ce nu-i în legătură cu dreptarul învățăturilor sănătoase. II. Timot. 1:13-14.

Isbașa Alexandru

Sfaturile Tinerilor

Eclisi. 1:9.

Binecuvântat să fie Dumnezeu Tatăl și Domnul Nostru Isus Hristos, care ne-au chemat și pe noi acești tineri, făcându-ne de cunoscut lumina adevărată.

Cu ajutorul lui Dumnezeu fiind și eu o mlădiță tânără sădită din timpuriu în via și ogorul Mântuitorului, mă voi ocupa cât îmi va da Domnul, de minnata lucrare a Domnului față de tineri. Noi care suntem viitorul Bisericii lui Dumnezeu, trebuie să fim crescuți la picioarele Domnului Nostru Isus Hristos în Dah și Evanghelie. După cum știm că au fost crescut și tânărul Timotei, dând ascultare mumei și bunicei sale și prin ascultare și supunere, au ajuns atât de credincios și predat Domnului încât Apostolul Pavel îl laudă către Biserici zicând: N'am pe nimeni care să-mi împărtășească simțirile ca El. Filip 2:20.

Cine au făcut pe tânărul Timotei să fie atât de înțelept? au fost numai plăcerea de-a petrece în lucrul și cuvântul lui Dumnezeu și ascultarea și îndeplinirea fără murmur a sfaturilor și învățăturile mumei sale. El a fost fala mumei sale, bucuria Apostolului Pavel, și podoaba Bisericii. Sfântul Apostol Ioan zice: V'am scris vouă tinerilor fiindcă sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău. T. Ioan 2:14.

Apostolul Pavel îndeamnă pe Timotei zicându-i: Fugi de poftete tinereții și urmărește neprihănirea, credința, pacea, dragostea, impre-

ună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr'o inimă curată. II. Tim. 2:22. Dar nu găsim scris căci tânărul Timotei să fie fost cuprins de poftete tinereții, dar totuși Apostolul Pavel care au știut cât de ușor poate fi prins un tânăr în lanțul acestor poftete și îl învață pe Timotei să se ferească și chiar să fugă de ele. Cele mai mari obstacole care se pun împotriva acestor poftete, sunt numai roadele Duhului Sfânt. Scumpii mei frați tineri, de multe ori luptă vrăjmașul în contra noastră, ca să ne răpească bucuria în Domnul, câte plăceri lumești lasă el să treacă prin fața ochilor noștri, ca să ne ațâțe dorința după ele. Dar noi trebuie să avem ochi luminați și să nu dorim lucrurile lumii acestia, bucuriile lumești care se termină în fața mormântului și chiar aici pe pământ, sunt împreunate de multe ori cu dureri. Pentru că bucuria adevărată nu este aici în jurul paharului cu vin și nici în jocuri și distracții. Cea adevărată bucurie este aceea în jurul Domnului, care tinerii din aceasta lume o socotesc o povară și o greutate foarte mare pentru noi cei întorși la Domnul, dar ei sârmani nu știu căci ei nu pot să aibă aceea bucurie care o are un tânăr întors la Domnul nici dar trai numai în băuturi și distracții. Pentru căci întors la Domnul un tânăr este în tot timpul vesel, iubitor de Cuvântul lui Dumnezeu. El nu poate vorbi glume și lucruri slabe, pentru că nu așa îl învață cuvântul lui Dumnezeu. Vorbirea noastră să fie totdeauna dresă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. Dar sunt tineri și tinere cărora le place mult să petreacă în societatea cu aceia care știu să facă glume și râsuri, dar tocmai de acolo nu-i despărțit păcatul. Fericiți cei cu inima curată, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu. Mat. 5:8. Un tânăr care petrece în uniune cu persoane necurate, se aseamănă cu un pom tiner care se leagă de un stâlp putred, când vine furtuna dărâamă stâlpul și apoi stâlpul rupe pomișorul.

Deci trebuie să ne referăm la cuvântul care zice: Nu vă înjugați cu cei necredincioși. Psalmistul întreabă: cum își va ținea curată cărarea. Răspunsul este: Indreptându-se după cuvântul tău. Psl. 119:9.

Deci nu atunci poate tânărul ținea curată cărarea, când umblă în tovărășie cu cei răi, care nu cunosc pe Dumnezeu și nici atunci când îi plac sfaturile nelegiuite, precum nici atunci când în loc să se ocupe cu cuvântul lui Dumnezeu, se ocupă cu alte lucruri care produc întristare lui Dumnezeu și Duhului Sfânt care ni le-au dăruit Mângăitor pentru ziua Răscumpărării.

spune, eu țin sabatul în fiecare zi! Atunci femeia s'a întristat, deoarece dînsa ținea la repausul literal, adică o zi pe săptămână, iar fratele a vorbit de răpausul Duhovnicesc, care trebuie ținut în fiecare zi ev, Matei 11: 28-29. Deci slujitorii noului testament, trebuie mult să susțină la aceasta odihnă.

Va zice cineva, bine, noi nu avem o zi de repaus, și dacă sâmbăta nu e, atunci când ne vom repăusa de ostenele? Răspunsul e foarte ușor... Și-am auzit un glas din cer, care zicea: Scrie, Ferice de acum în colo de morții, care mor în Domnul! „Da” zice duhul; ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează Apocal. 14: 13 iată deci un repaus al sufletelor mai ales acelor care sunt sub altar Apoc. 6: 11. Cine va zice cineva, noi nu avem repaus decât dacă trecem din viață? iar în prezent nu? La aceasta iară vom răspunde. Noi de umbre nu legăm pe nimeni Coloseni 2: 16. Nici nu-i obligăm să păzească zile, luni, sau ani Galat. 4: 10-11. Iată un îndrumător — unul socotește o zi mai pe sus de cât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie de plin încredințat în mintea lui, mai ales a face deosebire între zile pentru Domnul Rom. 14: 5-6. Deci odată ce apostolul dă libertate ca fiecare să aibă convingere, pentru a ține o zi pentru Domnul, deci prin ajutorul divin vom studia ca să vedem în ce fel putem înțelege a face deosebire între zile? Să ne referim la o zi de post, oare aceasta ar fi postul plăcut, ca să-și chinuiască omul sufletul o zi? Isaia 58: 5-6. Deci a ținea o zi, sau alta în cinstea Domnului, după ver. 6 a deslega lanțurile răutății etc. Astfel este necesar o bună învolală ca să avem zile de rugăciune și post. I. Corint. 7: 5. Deci al mări pe Dumnezeu putem în orice zi. „Sabat” înseamnă sărbătoare, deci Domnul Isus este domn și al Sabatului ev. Marcu 2: 27-28, așa dar o lege nu o putem impune nimeni de a o ținea cu impunere omenească, ci numai cum ne arată cuvîntul. Deci în orice zi e bine a priveghea și a ne ruga necurmat ev. Luca 18: 1.

Vom extrage ceva din Sabatul arătat în a 4-a poruncă. Fiindcă în studiul nostru mai sus, am înțeles că Israii a ținut Sabatul, dacă nu de voie la ținut de frică, amenințați fiind cu moartea, în caz că nu-l respectau. Cu toate astea de moarte nu scăpară. Și în cei patruzeci ani prin pustiu toți câți eșiră din Egipt, au perit, în afară de Iosua și Caleb. Și cui s'a jurat el că n'au să între în odihna lui, nu s'au jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem dar că n'au putut să între Evrei 3: 16-17-18-19. Să ne punem în-trebarea: Pavel de ce face aluzie la repaus (odih-

nă)? Și la ce fel de repaus? Dacă Izrael a păzit repausul săptămânal, Dece Dumnezeu s'a jurat că nu vor intra în odihna lui? Iată de ce... El să referea la Țara Canaanului. Numerii 14: 30-38 Evrei 3: 18-19. Drept aceea fiind vorba de Canaan și (odihna) lui s'au fericirea și de Iosua, care a mers în fruntea copiilor lui Israil, căci părinții lor periră în pustiu; Pavel zice că dacă Iosua le-ar fi dat răspuns nu ar fi vorbit Dumnezeu de o alta zi vezi Ebri 4: 8. Dacă am fost atenți la text, am înțeles că Dumnezeu vorbește de o altă zi, alta (odihnă) alt Canaan, Ierusalim nou Isaia 65: 17, Apoc. 21: 1. Israel a poticnit și n'a intrat în Canaan, și aceste întâmplări ne servesc nouă drept pilde I. Corint. 10: 6. Iată deci oamenii care au ținut la repausul literal, nu au intrat în repausul fericirii Canaanului pămîntesc.

Nouă ne rămâne o frumoasă lecție care pretindem că Domnul ne-a luat sarcina păcatului, dându-ne repausul duhovnicesc ev. Matei 11: 28-29. Să luăm bine seama: Avram prin credință a venit și s'a așezat în țara făgăduinții, Ebri 11: 8-9-10. Căci ne-am apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu; Ierusalimului ceresc Ebri 12: 22. Astfel suntem în căutarea cetății viitoare Evrei 13: 14. Ah scumpa odihnă vom intra în ea, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii lui II. Tesal. 1: 6-7. Deci după Noul Testament, repaus sufletesc avem potrivit cu ev. Matei 11:28-29. Al doilea după trecere. Apoc. 14:13 al treilea II. Tesal 1:6-7 fiind cu Domnul totdeauna I Tesal 4:16-17.

Să explică de unii că Dumnezeu s'a repausat în a 7-a zi și fiind o zi ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi II Petru 3:8. În felul acesta ne-am apropiat de al 7-lea mie de ani ca repaus. Să fie așa, totuși nu-i e treaba noastră să știm vremurile și soroacele Fapt. 1:7. Ci noi să fim gata cu roadele duhului și după Isaia vom intra în Repausul vecinic Isaia 66:22-23 II, Petru 1:5-11. Galat 5:22-23. Este interesant că D-l cu Tînărul Bogat să vorbesc de păzirea poruncilor, după tipul vechiului Testament, amintind de unele, dar de Sabat nu amintește Marcu 10:19.

Cel ce are urechi să înțeleagă care este ziua în care ne putem bucura? Psalm. 118:24. În fiecare zi trebuie să ne bucurăm în D-l Filip 4:4. Dar bucuria superioară va fi când vom scăpa de suspine lacrimi Apoc. 21:4 și vom Domni cu Hristos Apoc. 20:6. Cred că într'o măsură am înțeles sabatul, iar ca zi *obștească* n'avem de a ne împiedeca, a-l servi și predica pe Isus, în România Dumineca, în Turcia Vinerea, în Palesti-

Iubiți frați și surori tineri, Noi care am venit la Domnul, trebuie să stăm lângă el, chiar dacă ne părăsesc prietenii, pe care i-am avut înainte în lume. Noi trebuie să ne purtăm cuvincios față de alți tineri, căci ei văzând faptele noastre bune să se întoarcă la Domnul.

Noi trebuie să fim supuși conducătorilor și bătrânilor Bisericilor să ne aducem aminte căci ei neîncetat priveghiază pentru sufletele noastre, bine este supus acestora, este supus și lui Dumnezeu. Noi trebuie să prețuim astfel de oameni care se ostensc în Cuvântul lui Dumnezeu, și dacă nu putem altfel cel puțin să facem dându-le ascultare. Te-ai cugetat tu iubite frate și soră tânără, care faci parte din Biserica lui Dumnezeu, că Păstorul sufletesc suspină și noaptea în așternutul lui, și nu poate dormi din cauza căci tu nu te porți bine. Unde ar fi ajuns tânărul Timotei dacă nu asculta pe mama și bunica sa, și dacă nu asculta învățăturile Apostolului Pavel, desigur căci atunci nu era fala mamei sale și bucuria Apostolului Pavel și nici podoaba Bisericii. Deci frați tineri, eu ca unul care sunt tot tiner, vă îndemn în Domnul Isus ca să căutăm să ne ferim de tot aceia ce ar fi în stare să ne răpească Bucuria în Domnul Isus. Nu produceți întristare Duhului, care ni le-au dăruit Domnul pentru sama răscumpărării, iar care încă nu l-ați primit vă îndemn să stăruiți cu un gând curat căci îl veți primi. Căci Domnul Isus când au trebuit să plece din lumea aceasta au făcut de cunoscut Apostolilor toate câte aveau să se întâmple cu El, cum au trebuit să sufere și să moară pentru noi, iar ei s'au întristat dar Domnul le spune că le va trimete un alt Mângăitor care îi va călăuzi pe acest pământ. Deci acel Mângăitor trebuie să-l primească fiecare credincios, care este predat Domnului în totul.

Domnul Isus să ne ajute nouă tinerilor să fim ca o pildă pentru cei credincioși.

PROCOPIE BENESCU
Spitalul Militar Timișoara
cu domiciliu în comuna Făget
jud. Severin.

Citiți și răspândiți revista

„Lumina Evangheliei“

Manifestarea puterii lui Dumnezeu

(urmare)

Activitatea unor experiențe supranaturale și a unor astfel de slujbe în mijlocul primei Biserici (comunități) Creștine a fost așa de răspândită, încât manifestările *Darurilor Duhului Sfânt* constituiau particularitatea și semnul, prin care se deosebeau de toate celelalte credințe sau religii. Sperăm, după cum am arătat în primul capitol, că întemeiați pe Cuvântul lui Dumnezeu, că puterea Duhului Sfânt se va manifesta și în mijlocul nostru la fel ca și între primii creștini.

Primii creștini au primit ca echipament spiritual darul de înțelepciune și de cunoștință prin care slujba lor de evanghelizare în lume care era atât de plină de lumină divină, încât toți cei cari stăteau în fruntea teoriilor îngâmfate ale filozofiei rămăneau într'adevăr uimiți, fără însă a da loc aceluia cari erau aleși de Dumnezeu pentru a sluji drept o „nebie“ înaintea celor învățați. Totuși Dumnezeu a „ales“ niște unelte așa de slabe, numai pentru ca să facă de rușine înțelepciunea omenească și aceștia „au răscolit lumea întreagă“ (Fapt. 17:6) în timpul erei apostolice.

Imbrăcați cu darul de vindecări și minuni, primii creștini au avut o mare putere în lupta lor cu păgânismul, când Pavel lovește cu orbire pe Elima, (Fapt. 13), vindecă bolnavii în Efes (Fapt. 19) și vindecă pe tatăl lui Publius (Fapt. 28) și multe alte exemple găsim scrise în curent.

Imbrăcată cu darul credinței și al deosebirilor duhurilor, comunitatea primilor creștini a fost întărită și mai mult în domeniul spiritual, ca să poată răbda cele mai aspre persecuții și să îndure greutățile războiului, pentru că ei primiseră o tărie supranaturală din nevăzut și vecinică. Cele mai camuflate șiretlicuri ale dușmanului (diavolul), chiar când ar fi voit să se prezinte „în inger de lumină“, erau imediat descoperite.

Imbrăcați cu darul vorbirii (predicei) inspirate, aveau în permanențe în mijlocul lor cuvântul rostit al descoperirii divine, care trebuie să pătrundă cu focul divin atât pe vorbitor cât și pe ascultători și această slujbă în Biserică producea o mișcare duhovnicească nemaipomenită, pe arta oratorică omenească sau logice convingătoare nu o putea face. Efectul propovăduirii inspirate era de neprețuit în adunare pentru „zi-

dire, sfātuire și mângăere" (I Cor. 14:3) puterea lor de a converti pe cel necredincios la Dumnezeu era groază. (vers. 24).

Manifestarea prezenței lui Dumnezeu

Intr'adevăr, acțiunea *darurilor duhovnicești* la timpul oportun în comunitatea adunarea credincioșilor este cel mai bine și cu înțeles exprimată în vers. 25: „In adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru”.

Aceasta era mărturia nu a unui *entuziasmat*, care este predispus a le recunoaște și primi pe toate ca venind dela Dumnezeu, — ci a unui necredincios, care mai dinainte era sceptic și care a intrat în adunare cu un duh de împotrivire și totuș, a fost așa de pătruns prin această manifestare a Duhului Sfânt prin *darurile Sale*, încât a devenit conștient de prezența lui Dumnezeu în mijlocul credincioșilor, care i-a stăpânit toate celelalte simțuri, și după aceea a rămas cu amintire vie despre acea vizită făcută într'o adunare creștină.

Ultimul și cel mai deplin rol al *darurilor duhovnicești* s'au clarificat prin cele de mai sus. Ele au misiunea a înfățișa pe om în fața realității nevăzutului Dumnezeu, ca adunarea credincioșilor să recunoască că Duhul Sfânt este permanent în mijlocul lor și că orice slujbă în adunare pornește din El, care este unicul ei izvor de viață și putere, să-i facă deasemeni și pe cei necredincioși să recunoască că Dumnezeu nu poate fi uitat și nici nu ne putem juca cu păcatul.

Dacă adunarea credincioșilor va poseda prin harul Domnului echiparea divină cu toate *darurile* Duhului Sfânt, atunci va fi frumoasă ca luna, lumina ei curată ca a soarelui și puternică ca armatele în război”.

Tradus și prelucrat
de fr. EUGEN BODOR
Craiova, Str. Dl. Tudor 22.

Aviz important

Anunțăm că cu Redacția ne am mutat din Str. Semenicul 4 în Str. Leului No. 2 Timișoara II la casa proprietatea fr. Țunea Ioachim. Deci orice trimiteri de bani scrisori orice corespondență se va trimite numai în felul următor: Ișbașa Alexandru Str. Leului No. 2 Timișoara II.

Redacția

Cum lucrează Duhul Sfânt în Franța

Intrucât credincioșii din întreaga lume sunt frați în Hristos, fac parte din aceeași familie cerească și alcătuiesc împreună — trupul lui Hristos care este Biserica nou-testamentală — dela revărsarea Duhului Sfânt în Ierusalim la Rusalii peste ucenici și până la răpirea lor, când vor ieși să întâmpine pe Domnul Isus în văzduh, ca să rămână pururi și nedespărțiți de Domnul lor — cred de datorita mea de credincios față de Domnul să țin la curent frățietatea din țara noastră despre felul cum lucrează azi Domnul în toate țările din lume.

După ultimele raporte primite din străinătate, frățietatea din Elveția a avut într'o localitate, unde se vorbește mai mult limba germană — un curs biblic sub conducerea câtorva frați. La acest curs întâmplător a sosit și fratele nostru în Domnul preot Besse din Franța. Frații surprinși de sosirea fratelui, l-au invitat să le vorbească și ca urmare acestei invitații dânsul face următoarea mărturisire despre lucrarea Duhului Sfânt în slujba de evanghelizare a masselor din Franța, pe care o redăm mai jos la 7 Sept. 1945:

„Dumnezeu pregătește adesea surprize copiilor Săi. El a pregătit și pentru mine o bucurie, ca azi să pot fi în mijlocul vostru.

Sunt 14 ani, decând Domnul m'a chemat în această sală în slujba Evangheliei Sale. Îi mulțumesc Lui pentru acești ani petrecuți în lucrul Său. Îi mulțumesc Lui pentru ocazia de astăzi de aici, că-L putem slăvi împreună pentru credințioșia Sa! Îi mulțumesc Lui pentru aceste câteva minute, în cari eu trebuie să depun această măturie. Eu nu mă gândeam să vorbesc în mijlocul vostru, fosă mi-a pricinuit o mare bucurie faptul de a mă ști legat în părtășie cu voi. Ori unde El este iubit și rugat, lucrează Duhul Său de a-i aduce pe toți la un loc într'un singur trup, pentru că cei ce-I aparțin Lui, sunt pătrunși de un singur Duh.

Eu nu am prea înțeles toate cuvintele pe cari voi le-ați căutat, dar am simțit că acelaș Duh ne leagă pe toți. Aceasta este experiența cea minunată pe care o trăim pretutindeni. Eu am participat la o conferință a mișcării pentecostale în Franța. Peste tot am întâlnit aceeaș unitate și peste tot m'am bucurat de lucrarea minunată ce o face Domnul.

Adunările pentecostale din Franța stau în fruntea lucrării de evanghelizare a masselor din toate țările din Europa. În Normandia (pe unde

au trecut grozăviile războiului) adunările sunt numeroase. Eu am fost foarte adânc mișcat când am văzut lucrarea Domnului de acolo. În fiecare zi se pocăiesc suflete și se întorc la Dumnezeu. Se face nenumărate vindecări și minuni, cari întăresc propovăduirea Evangheliei și slujesc totodată drept mărturie în toată lumea că Domnul nu s'a schimbat ceia, ce a făcut El în timpul vieții Sale de carne, face și azi tot cu aceeași putere. Eu am fost foarte impresionat, constatând că o singură vindecare sau minune să contribuie la pocăința a 15—20 de suflete, și Domnul face o lucrare adâncă în sufletele celor ce se întorc la El. În sudul Franței am putut stabili că se petrec aceleași lucrări mărețe ale Duhului Sfânt. Un frate, care lucrează în acea parte a țării, mi-a mărturisit că din 50 bolnavi pentru cari el s'a rugat cu credință, 49 din ei au fost miraculos vindecați. Se poate folosi ca mărturie despre vindecare deplină a cancerului, certificatele cercetărilor a razelor Röntgen. Aceasta se petrece azi în Franța și constituie marele mijloc și ajutor pentru propovăduirea Evangheliei.

Evanghelizarea se produce în special prin cei vindecați. Ei istorisesc experiențele lor și în genere au numai o singură dorință: a aduce cât mai multe suflete la Domnul. Cum află pe un vecin că este bolnav, îl aduc la adunare sau îi fac propunerea să invite pe predicator la el acasă și astfel, zilnic se întorc suflete la Domnul. Deci evanghelizarea masselor se face exclusiv prin membrii adunărilor lui Dumnezeu. În fiecare dată în adunare participă suflete proaspete la evanghelizare. În cele mai multe cazuri ei vin ca să fie vindecați. Însă de multe ori sunt cuprinși de cuvântul lui Dumnezeu așa de puternic, încât la vindecarea boalelor lor pe al doilea plan. Ei capătă priceperea de sus că suflul lor este în stare bolnăvicioasă. Ei nu pot frecventa prea mult adunările fără a lua hotărârea fermă de a se pocăi în fața Domnului sau se duc înapoi în lume. Opera de evanghelizare ce se produce însoțită de puterea Duhului Sfânt în Normandia, se produce deasemeni și în sudul Franței; frățietatea este foarte înviorată și lucrarea de evanghelizare are mare viitor, cu condiția expresă că credincioșii trebuie să înțeleagă că trebuie să rămână continuu în Domnul.

Este o mărturisire extraordinară de minunată — slavă Domnului!

Deasemeni redau mai jos și un raport al conferinței misiunii pentecostale ținută în Franța în marele port *Le Havre*, cari au denumirea; „*Assemblées de Dieu*” (Adunarea lui Dumnezeu) între 20—23 Sept. 1945.

Sala era arhiplină, participau 1200—1400 ascultători, cari cântau împreună cântări de laudă Domnului. Predicile, pline de adevăr, câte odată foarte înflăcărare cari au fost împodobite cu cântările corurilor cari au sosit din Valenciennes, Dieppe, Rouen și din Le Havre. Toți au simțit prezența Domnului în mijlocul adunării, mai ales prin mărturisirea unora că au fost vindecați în clipa ochiului. Între cei ce depuneau în fața auditoriului astfel de mărturii, se găsea și o femeie care a fost vindecată de gută și care s'a și pocăit în aceeași seară. Mai departe, așa un copil de 14 luni, osle, care avea la ambii ochi rachi-tis, care după constatarea medicului urma ca peste trei zile să înceapă a merge pe picioarele sale. Chiar în aceeași seară când s'a făcut rugăciune pentru el, a și început să facă prima încercare de a merge pe picioarele sale la primele raze de lumină pe cari le-a primit. Nimeni nu va uita momentul, când cu lacrimi, cari au curs din belșug între ascultători, a fost ordonat în față pe platformă un frate pentru slujba Evangheliei de către cinci predicatori. Telegramme de adevărate în legătură și părtășia frățescă am primit dela Comunitățile Pentecostale din Suedia, Elveția și Anglia. Impresia celor ce am participat la această conferință, când au plecat acasă, au fost următoarea: „Noi am gustat din bunătățile cerești”.

În lipsă de spațiu, am relatat pe scurt numai despre lucrarea și opera de evanghelizare pe care o desfășoară copiii Domnului în Franța în puterea Duhului Sfânt. La fel, Domnul poate face aceleași lucrări minunate și în mijlocul nostru, dacă fără rezerve ne vom închina viața noastră în slujba Evangheliei Domnului nostru Isus Hristos.

În numerele viitoare vom continua a da rapoarte misionare din toate țările lumii, precum și din toate țările păgâne, ca Kongo-ul African etc.

Fraților, rugați-vă Domnului pentru noi.

de fr. Eugen Bodor.

Cititi, răspândiți

și sprijiniți revista

Lumina
Evangheliei

Vești din Bucovina și nordul Moldovei.

Cu ajutorul lui Dumnezeu am fost adunați în Mitocul Dragomirnei, unde ne-am bucurat în Domnul și ne-am hotărât a vă trimite ajutoare la „Centru Asociației Religioasă” Timișoara, ca în colaborare cu alții, să sprijinim Revista „L. E.” și alte cauze cu caracter bisericesc etc.

Deci cele trei „Filiale” cu centrele Com. Șerbăuț au donat 60.000 Lei, Pătrăuț 65.000 Lei, Mitocul Dragomirnei 75.000 Lei. Total 200.000 Lei, toți din jud. Suceava.

Lucrătorii, ce au luat parte la sfat, în urma căreia s'a oficiat o căsătorie în com. Dumbrăveni la 19 Mai a. c. Fr. Scump Isbașa, am respectat scrisoarea D-voastră și am simțit cu toți nevoia de a sprijini lucrarea D-lui.

Vă salutăm cu toți de față Iancu Doniș — Râșcol Vasile — L. Gavrilescu — Maloș Gheorghe — Biloanea Nistor — Mihai Havreștiuc — Gh. Repciuc — Gavriliuc Const. etc.

* * *

Facem cunoscut mai recent următoarele sume sosite la noi. Prin fr. Vasile Râșcol 286.000 Lei. Dumitru Zanfir 185.000 Lei. M. Gh. Guranda 100.000 Lei. Volenci Iosif 100.000 Lei. Cirdei Gheorghe 20.000 Lei. Lăzărescu Victor 15.000 Lei. Călugăru Mihăilă 50.000 Lei. Buta Augustin 9.000 Lei. Bulgăr Iosif 100.000 Lei. Maidan și Agadici 30.000 Lei. Biserica Apost. Iaz prin fr. Goșa Ionel 70.000 Lei. Duciuc Grigore Ipotești 210.000 Lei.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt

Partea celor 3 persoane Dumnezeiești în Om, prin starea Harului lui Dumnezeu, se poate cunoaște temeinic, prin descoperirea Duhului Sfânt prin Cuvânt, în care scop scriu aceste rânduri.

Tatăl, care lucrează prin Fiul și Duhul Sfânt, începe lucrarea Sa prin Duhul Sfânt în așa fel că: trezește sufletul omului (sau duhul omului în om), și-l îndeamnă la rugăciune către Tatăl precum și Fiul a învățat pe oameni, — în rugăciunea Tatăl nostru — și în locul Căruia învață azi Duhul Sfânt pe oameni rugăciunea.

„Asemenea și Spiritul ne ajută în neputințele noastre; căci nu știm a ne ruga precum se cade; dar însuși Spiritul se pune pentru noi cu suspiruri ce nu se pot spune!” Rom. 8: 26.

Tot la fel Apostolul Iuda arată în epistola sa la versetul 20 să ne rugăm în Spiritul Sfânt!

Iuda 1: 20. Deasemenea și Pavel Apostolul ne învață în Epistola sa către Efeseni cap. 6 v. 18 să ne rugăm în tot timpul cu rugăciuni și cereri în Spirit (Duh) cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți Sfinții! „Toate acestea îndemnuri dovedesc că Duhul Sfânt (Spiritul Sfânt) lucrează în noi și felul în care lucrează El.

Altă lucrare importantă a Duhului Sfânt este: învățătura, pe care la fel în locul Fiului o dă oamenilor și prin care crește și supraveghează sufletul, ne permițând nici cel mai mic păcat în Om, I. Ioan 3; 9-10.; și-l învață pe Om să trăiască după voința Tatălui (Dumnezeu) și în Adevăr. Ioan 14; 26 și 16; 13.

Despre învățătura Duhului Sfânt dovedește și Apostolul Pavel în epistola Sa către Corinteni I-a cap. 2 v. 13 când zice: „Căci vorbim nu cu cuvinte învățate ale înțelepciunii Omenesti, ci cu cele învățate de la Duhul Sfânt, asemănând cele spirituale cu cele spirituale (Duhovnicești)!”. Deci fericiți sunt aceia cari sunt învățați și conduși de Duhul (Spiritul) lui Dumnezeu, căci ei trăiesc spre slava lui Dumnezeu, Tatăl.

A doua personalitate Dumnezeiască este Fiul (Isus Hristos) a Cărui parte este faptele (lucrarea). Dela paharul cu apă, delă cel mai mic, până la cel mai mare bine sau faptă, lucrează prin aceia cari sunt în El. „Cel ce crede în Mine, va face lucrările pe cari le fac Eu; ba va face mai mari decât acestea că Eu merg la Părintele!” Ioan 14:12, pe cari vrea să le și săvârșească cu noi, dupăcum spune în Ev. Ioan cap. 9:4 „Eu trebuie să lucrez lucrările Celui ce m'a trimis, până este ziua, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra!”

Totul a lucrat după voia și porunca Tatălui, și lucrează și acum (azi) cu ai Săi, după cum declară în Ev. Ioan cap. 5:19: „Fiul nu poate face nimica delă Sine! Deci a dovedit cu faptele că El este delă Tatăl și nu delă Sine, pentru care motiv a mustrat și pe aceia cari nu credem în El când le-a zis: „Dacă nu credeți în Mine credeți lucrărilor (faptelor) Mele!” Ioan 5:36. 10:15, 32, 38.

Din toate putem vedea și înțelege că precum Duhul Sfânt conduce pe om la învățatură și rugăciune, tot la fel Fiul conduce și învață pe om la faptele, la cari și suntem chemați, precum ne arată și Apostolul Pavel în epistola sa către Efes. cap. 2 v. 10 când zice: „Căci noi suntem făptura Lui, creați în Christos Isus spre (pentru) faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu, ca să umblăm în ele!” Aici Apostolul aduce la suprafață cel mai adânc mister (taină) a lui Dumnezeu, pentru care a creat pe om după chipul și asemă-

narea Lui; care chip constă în faptele bune prin care El vrea să se mărească; și nu este chipul exterior al omului, după cum mulți cred.

Deci felul în care Dumnezeu vrea să se mărească în om, este cel arătat de Fiul Său când a zis: „Intr'aceasta se mărește Părintele Meu, ca să aduceți mult rod (fapte) și ca să fiți discipoli (ucenici) ai Mei!” Ioan 15: 8.

Fiul vrea să lucreze cu noi, tot spre mărirea Tatălui cum zice: „Și orice veți cere în numele Meu, aceea voi face, ca să se mărească Părintele în Fiul. Orice veți cere în numele Meu, Eu voi face!” Ioan 14: 13-14.

„Și orice faceți toate în numele Domnului Isus, mulțumind lui Dumnezeu și Părintele prin El!” Colos. 3: 17. Deci dacă credem în El, trebuie să avem și fapte prin El, căci după cum corpul este mort fără suflet, tot la fel și credința fără faptă este moartă!” Iacob 2: 26.

Trebuie deci să complectăm partea (lucrarea) Fiului în noi cu fapta, care tot așa ca și partea (lucrarea) Duhului Sfânt sunt spre mărirea Tatălui.

Partea sau lucrarea Tatălui o înțelegem acum lămurit, din cele ce lucrează Fiul (Isus Hristos) este Domn spre mărirea lui Dumnezeu Părintele!” Filipeni 2: 11. Fiul nu a căutat mărirea Lui niciodată, ci a Tatălui zicând: „De Mă onorez singur (însumi), onoarea Mea este nimica, este Părintele Meu care Mă onorează!” Ioan 8: 54. Din acestea înțelegem că din toate și prin toate se mărește Dumnezeu Tatăl.

Deci voința Părintelui Sfânt, înțeleasă clar prin Duhul Sfânt și Cuvânt, se înfăptuiește prin Fiul în noi și devine desăvârșită în Tatăl și spre mărirea Lui.

Aceste rânduri de mai sus le-am scris fiind atins de Duhul lui Dumnezeu și sub influența Lui, în momentul când stăteam într'o zi în curtea casei, și mă gândeam la lucrurile de sus, când la un moment dat am fost adânc pătruns și convins că noi trebuie să fim învățați, conduși și stăpâniți de toate lucrările de mai sus, cari se produc prin Fiul și Duhul Sfânt, spre mărirea Tatălui.

Minunat lucru este atunci, când Duhul Sfânt învață pe om într'un moment, când omul poate primi o lumină extraordinar de mare, asupra lucrurilor lui Dumnezeu. Pentru acest fapt este foarte important ca să fim în legătură cu Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, pentru că nu știm niciodată când vrea El să ne învețe, să ne sfătuiască sau să ne folosească. Poate fi ziua sau noaptea în timpul ocupațiilor noastre, dacă păstrăm legătura cu El, atunci El ne descopere când el vrea, cele

mai adânci lucruri sau taine, despre cari noi avem mare trebuință pentru ca să putem crește și a ne întări duhovnicește, spre Mărirea și Slava Lui Dumnezeu. Amin.

BOTKOVSKI ȘTEFAN
Timișoara

Snopul Legănat

O minune care de 20 de secole (veacuri) străbate îndeplinindu-se în fiecare zi pe pământ în omnia nirea astrului nostru și care a străpuns dearândul, toate secolele începând cu cel dintâi secol, al lui Cristos continuând până în veacul nostru al 20-lea.

Isus murind pentru aducerea la îndeplinire a înfăptuirii, a crea, mireasa sa (biserica) pe care a rupt-o din coasta sa. El al doilea Adam, a adus viața ființă, unei biserici (mireasă) a sa, pe care și-a logodit-o înaintea tatălui punându-i pe deget inelul de logodnă, ca arvună. Vezi pilda fiului risipitor cum ia pus inelul pe deget și haine de sărbătoare. Ce minunat simbol. Iată marea logodnă a lui Isus cu biserica mireasa lui iubită, logodna minunată din ziua minunei, ziua Rusaliilor anul 33.

El Cristos Isus, a celebrat-o cu toți sfinții săi, credincioși, din Noul Testament absolut toți, și în continuare el a străbătut dealungul veacurilor mereu logodind pe ai săi, care într'adevăr au crezut în el deplin botezându-i pe toți, cu Duhul Sfânt, ca și pe cei de la Rusalii. Deci oridecâte ori, Isus s'a logodit cu cineva dându-i arvuna Duhului Sfânt. Efes 1 v. 13, 14. Botezul Duhului Sfânt și nașterea din Nou din Duh și din apa vieții (Duh) oricând a făcut aceasta, și o face, cu cineva pentru acea persoană care e botezat de D-1 Isus cu Duh Sfânt, este o zi, s'ar întâmpla sau petrecea acest minunat fenomen, sau act ceresc. Iată marea minune supra naturală supra omenească un botez mult mai minunat, făcut de mâna lui Isus nu om ci de Isus Domnul.

Oamenii pot da greș, ei pot ajunge ca din greșală, necunoscând inimile oamenilor să boteze printre multe mii de mielusei, și vreun pui de viperă (năpărcă) de-ai lui Ion Botezătorul pe care îi înfrânta, și îi respingea, de la botez. Când însă, boteză Isus cu Duhul Sfânt, la el nu se întâmplă nici un greș. El cunoaște inimile. Marea minune a botezului cu duh Sfânt a uimit lumea întreagă, a globului încă din cel dintâi veac, și până și azi a stârnit și stârnește mereu, nedumeriri în toate popoarele. Atenția întregii omeniri, s'a îndreptat spre marele revărsări ale Duhului Sfânt, în masele de ființe umane. Această nedumerire (mirare care a atras după sine mari frământări discuții uriașe, și comentarii din primele zile ale ploii cerești

a Duhului Sfânt, (Rusalii) până azi. Cu toate acestea însă, până azi deși, pentru mulți a rămas aceasta nu-mai întâmplare ciudată, pentru unii e o întâmplare învăluită în mister, iar pentru unii o enigmă și problemă perpetu nedeslegată. Dar ce trist este aceasta pe când mulți oameni în toate timpurile de la veacul întâi, și până la noi mulți comentatori mulți scriitori renumiți, mulți savanți și oameni de științe înalte, au dat volume de cărți. Descrieri despre miraculoasa revărsare a Duhului Sfânt ca botez, prin dovada vorbirii în limbi străine în taine nemărginite și prorocii, tălmăcirii de limbi și descoperiri cerești, vedenii cerești, etc. Omenirea nu a rămas indiferentă de această putere, Rusaliană o prezintă Dumnezeu omenirii, și care fiecare persoană dar absolut fiecare, ar primi-o (botezul cu Duh Sfânt) dacă ar crede-o și ar cere-o lui Dumnezeu prin Isus oricât de credincios ar fi, și ori din ce religie ar fi, sau ramură religioasă, ar face parte. Nu ajunge să fii credincios în Dumnezeu și în Isus dacă pe Duhul Sfânt, îl tăgăduiești și nu poți, sau nu vrei să crezi, fiindcă un spirit al răutății (Satanei) nu te lasă să crezi ca nu cumva, să-ți scapi lui din mână știind el, că numai atunci vei primi un răspuns ceresc, din ceruri (Duhul Sfânt ca botez) numai dacă cu toată ființa, cu tot cugetul, cu tot sufletul, cu toată puterea și inima, te predai lui. O credință deplină în Dumnezeu și Isus totală numai aceea este, care crede că și acum ca totdeauna, la Rusalii, și până în timpul nostru, și până va veni Domnul, vor primi-o toții, cei ce cred în aceeași formă, care au primit-o cei din trecut. Așa ca și Cornelius, și cei din Efes pe care Pavel i-a îndrumat să o primească Fapt. 10 v. 43-48. Marcu 16 v. 15-19. Acest botez e original. El se primește la fel ca în trecut fără nicio schimbare. Deci dacă și azi se întâmplă fenomenala primire a botezului cu Duh Sfânt ca la Rusalii și se întâmplă în momente primirii lui ceva curios ceva supra natural, supra omenesc manifestări ale Duhului Sfânt pe care omul care este străin de Dumnezeu, nu le-a mai văzut îi par ciudate la vedere și la auz.

De ce? Aceasta e întâlnirea lui Dumnezeu care este Duh cu omul care este carne, Dumnezeu este Duh, (puterea) Spirit nevăzut dar simțibil. Starea lui de Duh (spirit) este starea lui fizică, după cum starea noastră fizică, este carne și sânge (materie văzută) pe fizicul lui, este nevăzut de materie putrezitoare adecă nici nu are onoarea, ca s'o vadă și să mai existe ca ființă (viață) ci dacă carnea noastră i-s'ar da posibilitatea să-l vadă pe Dumnezeu, s'ar nimici, ar pieri din fața lui. Deci el se apropie de om nu pe cale materială în spirit. Totuși vede toată ființa ticăloasă, cum că Dumnezeu, după ce iartă pe sârmanul om, mai face un uriaș pas că prin Duh intră și în fizicul omului. Atunci ceva fantastic se întâmplă cu omul. Puterea lui Dumnezeu mișcă ființa umană, omul devine

îmbrăcat de ființa lui, cotropit umplut de această ființă supremă ea îl mișcă. Omul devine ca o frunză în pom în vânt, sau în furtună. Puterile lui, lucrează și omul, este nimica în fața lui cum, ar mai putea omul, să stea neclintit în fața lui, cel care când atinge pământul, de departe, se cutremură din temelii, iar când D-l atinge pământul, munții din temelii se cutremură și varsă flăcări foc și pucioasă, din pantecele lui târnesc carbuni aprinși, și râuri de foc. La amenințarea lui valurile se înfurie să fugă de la locul lor, și tremură umbrele sub ape, mări, și oceane. Rusaliele au adus cu sine și mirare, dar și batjocură asupra credincioșilor în trecut iată cum: Unii nu știau ce să creadă, alții își băteau joc de ei, și ziceau că's beți deoarece manifestările Duhului Sfânt erau de așa fel, ca se clătinau, și făceau gesturi (mișcări) ca cei beți. Unii credeau că adevărată beție alcoolică. Freământul lucrării Spiritului Sfânt cu ei, era înspăimântător desgustător la privire grozav la auz și vedere.

E mare greșală să creadă cineva că ei au fost liniștiți ca noi cum voim noi să fim și pretindem că Dumnezeu să vină în noi fără să-l simțim și să-i simțim puterea lui e mare greșală. N'a putut Daniel să stea în fața lui neclintit când a văzut pe Isus, în vedenie Daniel c 10 v. 1-12. Apoc. 10-20. El care s'a prezentat lui Daniel, și lui Ioan, acela se prezintă acum, așa puternic ca și lor, și nouă, încât va sgudui din temelii măduva, oasele și rărunchi. El este ca o sabie cu două tăise.

Iată de ce a avut în vedere Dumnezeu să prezică încă din vechime prin profeti că am să fac o lucrare în timpurile voastre care nu o veți crede dacă vă va povesti-o cineva zice Domnul. Fapt. Ap. 13 v. 42. Fapt. Ap. 13 v. 40, 41.

Spune apostolul către popor: „Luați seama să nu vi se întâmple cuvântul care zice: „Uitați-vă disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți“ c. 13 v. 40. Vedem clar că Dumnezeu a avut în plan să facă pe pământ o lucrare de mirare între popoare. El însă, a făcut o icoană a ei un tablou semnificativ, în Vechiul Testament direct despre ea, ce anume a pretins Domnul să facă în fața lui, ca să imobilizeze viitoarea revărsare a Duhului Sfânt la Rusalii. În Vechiul Testament din ordinul Domnului Israelul avea anumite sărbători. Una era deosebită de toate și cea mai însemnată, Sărbătoarea Spicelor de grâu. Adecă când era secerișul (grâul) copt, Israelul aducea fiecare un snop de spice de grâu, cel mai frumos și adus înaintea Domnului. Preoții, trebuiau să ia snopul înaintea Domnului, să-l jertfească ca dar. Însă darul (snopul) trebuia luat de preot în mâni, cu spicele în sus, și legănat, tare în sus și în jos, într-o parte și n'r'alta, de câteva ori și astfel, era închinat Domnului. Noi vedem că această sărbătoare era făcută în fiecare an, regulat până în Timpul Apostolilor.

Domnul a știut, că sute de mii de Iudei de prin-
tre toate neamurile (provinciile) învecinate, vin în pe-
lerinaj la acea sărbătoare uriașă în fiecare an, și deci
el a ales ca tocmai în acea zi mare a „spicelor de
grâu“, care de apostoli s'a supranumit „cincizecime“
sau „Rusalii“ să reverse Duhul Sfânt peste adevăratul
grâu simbolic secerișul spiritual, copt. Isus, Domnul
Secerișului“, el ca mare preot, să-și aducă snopii săi
frumoși, ca dar legănat înaintea Tatălui său. Umplân-
du-i cu Duh Sfânt, care i-a cuprins panica, frica, ne-
dumerirea, mirarea, batjocura, râsul pe mulți, dar 3000
au crezut și s'au mântuit în timp ce batjocoritorii, au
rămas disprețuind puterea lui Dumnezeu pierzându-se
pe veci. Astfel și cei de azi batjocoritorii de tot felul,
sunt care fără teamă de Dumnezeu și orbiți de Satana,
pământești, oameni firești, care n'au Duhul, de zeci de
ani sunt cu biblia în mână și totuși orbi, în întunec;
au curajul și îndrăzneala să facă discursuri batjocori-
toare și articole pline de calomnii dispreț, în reviste
ironizare la adresa lucrării Duhului Sfânt, și a celor
ce îl cer cu lacrimi, cu stăruință zi și noapte.

Noi întrebăm pe soiul acesta de laudăroși ai vea-
cului când zic că pentecostalii își tocesc genunchii,
stăruind după Botezul cu Duh Sfânt, cum este mai
bine? să se roage lui Dumnezeu cât de adeseori și
mult, pentru diferitele nevoi sufletești; sau să-și toceas-
că aceleași picioare după beuturi alcoolice după duhul
vinului și al țuicii, și poștele tinereții, etc. Cu biblia în
mână credem că nu. Locul creștinului adevărat urmaș
apostolic este să fie în privegherile în care au trăit
cei din trecut; în rugăciuni și-au petrecut vieața în
posturi multe și înfrânarea până la maximum de pu-
tere fără ca să zică prea mult se roagă, că prea multă
rugăciune supără pe Dumnezeu sau că e destul două
trei cuvinte pe scurt în mod mecanic nu din toată
inima, sau că Domnul și așa știe gândul omului. Te
poți ruga în gând și e destul. Toate aceste metode
(curse) dela Satan acceptate de renumiții creștini ai ru-
găciunilor moderne, sunt lațuri din care sufletul tre-
bue descătușat, eliberat și adus ca dar Domnului cu
totul și El va da totul ce cerem cu credință. Orice
cerem El dă dacă e după voia Lui cerut.

El să-ți dea scumpe cetitor și fie adierea vântului
de Rusalii să-ți legene snopul tău (sufletul) în bucuria
puterii Duhului Său să-ți facă o măreață zi de Rusalii,
fie personal botezându-te El cu Duhul Sfânt, Amin.
Iar vorbăreților veacului acestuia cu Biblia în mână,
robi patimilor poftelor firii pământești care propagă
tăgăduirea puterii și existenței actuale a Rusaliiilor (bo-
tez cu Duhul Sfânt) tăvălindu-se în necredință din care
cauză nu-i poate însoți nici un singur semn, nici o
minune din viața apostolilor și a tuturor ucenicilor
și credincioșilor care toți au fost însoțiți de semne,

minuni și puteri a Duhului Sfânt sunt dovezi și do-
cumente. Acestor credincioși ai necredinței, propriu
zis și vorbăreți, sfidătorii marelui adevăr biblic existenț
și real, în zilele noastre nedispărut și nestins dela A-
postoli și până în zilele noastre când îl vedem cu ochi
marele eveniment îndeplinindu-se sub ochii noștri și
cu noi personal cu fiecare și s'a întâmplat cu toți cari
au crezut.

Pavel Apostolul întreabă pe vorbăreții veacurilor
și preinșii înțelepți ai bibliei: „Unde este înțeleptul?
Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului?
I. Cor. 1: 9, 20. Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă
în vorbe, ci în putere.

TUNEA IOACHIM

Redeșteptări surprinzătoare în toate lumea

În anii 1903, 1904 și anii următori s'a deslănțuit
o redeșteptare duhovnicească în toată lumea. În con-
tinuare voi da scurte rezumate despre începutul miș-
cării de redeșteptare pentru stăruința în rugăciune
după revărsarea Duhului Sfânt cu *plotele târzie*, care
s'a întins peste întregul glob pământesc.

IN ANGLIA și SCOTIA — scrie revista „The
Christian“ — ni se comunică din mai multe localități
că au loc adunări minunate, în cari adesea în perioa-
da unei săptămâni sute de suflete vin la credința
deplină.

O altă revistă între alte scrie: o primăvară mi-
nunăată a venit din luna Noembrie anul trecut (1904)
peste Anglia. Cercetarea harului lui Dumnezeu, care
a început mai întâi în regiunea Wales, a depășit de
mult granițele acestei regiuni și însăfârșit Londra este
cuprinsă de această mare redeșteptare duhovnicească.
De două luni se țin în mod regulat zilnic adunările de
evanghelizare în renumita sală „Regele Albert“ și în
fiecare după masă cât și seara mulțimea se imbulzea
cu miile, deci sala primea înăuntrul ei 12.000 per-
soane, totuși cu miile rămâneau pe dinafară.

IN DEPTFORD din sudul Londrei o sală ce cu-
prinde 3000 persoane este supraplină de lume în toate
zilele de lucru săptămâni întregi.

IN IRLANDA în localitatea *Norvosonards* cu
sutele de suflete mântuiesc întoarcerea lor la Dumne-
zeu, la fel și localitatea *Cork* a început redeșteptarea.

IN FRANȚA profesorul Paul Passy din Paris,
descrie în revista sa „L'eglise“ că vizita pe care a fă-
cut-o în localitățile Lieviu și Aștois, a constatat perso-
nal că Duhul Sfânt a aprins și în aceste regiuni o
flacără care arde vizibil ca și în ținutul Vales din
Anglia.

(va urma)